

Милень; Па си дойде при Яница, Стърмено да ѝ откачи; И я пригърна, цалива. Ч. 331.

Стърмистъ *пр.* крутой: Стърмиста и неполега-та прѣдница на хълмътъ не допушаше да слѣзва нѣщо къмъ мене отсгорѣ. Р. С. 30.

Стърмнина *с. ж.* крутизна, обрывъ: Пещерата на богынята (Каликса) бѣше на стърмнината на единъ хълмъ. Т. 5. Да ся катерять (дѣца-та) и да слизать по надолны и неравны стърмнины и *пр.* Л. Д. 72р. 143.

Стърмѣ *са м. дл.* стремлюсь: Обаче умать и свѣстѣта ми се стрѣмеха да ся върна въ отечеството си. X. II, 57.

Стърна *с. ж. см.* страна.

Стърнище *с. с.* сжатое поле, живо: Прѣзь Августъ стърнищата ся порять и угарять. Л. Д. 1870 р. 185. Оранаѣ и сѣйнаѣ земѣ отъ прѣднаѣ година, кои е останала старяще. Пк. 57. *ср.* странище.

Стърнь *с. ж.* солома у злаковъ: А рѣчица (паламарка) е отъ дърво и е направена кѣту рѣкавица съ три дупки на вѣтрѣ, да ся пѣхътъ долини три прѣсти; а на върха има закривенѣ гагичкѣ, кои служи да хваща „стърнь“ или стѣбла жита. Пк. 55. Дѣканя ся състон отъ плоски дебѣлы дѣски скованы една до друга, кои въ върхове сѣ прѣкривени на горѣ, а отдало имъ сѣ набити въ дълбини кремъци остри, да смилать класове и слама (стърнь). Пк. 58. *ср.* странъ.

Стърня *м. св.* остолебенъ: Чухме нея ношъ тѣжани и други инструменти съ военски глѣчки, отъ които стрѣгнахме отъ страхъ. X. II, 17. Азъ останахъ като стрѣнать отъ страхъ. X. II, 25. (*см.* истрѣня).

Стърпѣ *са м. св.* утерплю, стерплю: Само бѣ юнак останал Юнак с забулена невѣста. Юнак ся стърпя да гледа. Д. 49, 14—16. Попадиата като що си била научена да си пийнува, не могла да се стърпи. Пк. 13, 152. Не можахъ да са стърпѣ да му не кажа че— (*Je ne pus m'empêcher de lui dire—*). Т. 218.

Стърсѣ *м. св.* страхну, встряхну: Зевесъ са стресналъ, скочилъ да стрѣси калѣтъ, но като забравилъ лѣдята стрѣсилъ и тѣхъ и ги струшилъ. Об. 7.—са, страхну себѣ животъ: Той са стрѣсилъ.—

Стърчи—опашка *с. ж.* трисогузка: Показали ся птици: бѣлы качулесты щръкели и бѣлы стрѣчи-опашки. Л. Д. 1873 р. 123.

Стърчие *с. с.* стихъ (*у Рак.*): Тогава дѣвойки прѣдѣщи бързо и вѣщо, да ся покажѣтъ достойни и работни, почвѣтъ половина отъ тѣхъ задружно да пѣтъ любовны невинны пѣсны, нарочно пѣямы по сѣдѣнки, и кѣту изпѣвътъ едно стрѣчие (виршѣ—стихъ), почвѣтъ другая половина, повтараѣщи истое стрѣчие и додаваѣщи еще вѣщо си отъ пѣямаѣ пѣсьны. Така слѣдувать засобно и изпѣвають по нѣколко си пѣсны. Пк. 89.